

Promemoria

Genomförande av ändringar i energieffektiviseringsdirektivet om värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås en ny fjärrkylelag. Den nya lagen innehåller regler om mätning och debitering av fjärrkyla samt om rapportering av faktureringsinformation och information om energianvändningen.

Vidare föreslås att lagen (2014:267) om energimätning i byggnader ersätts av en ny lag. Den nya lagen innehåller regler om individuell mätning och debitering av värme och tappvarmvatten för hushållsbruk samt om rapportering av faktureringsinformation och information om energianvändningen.

Det föreslås även ändringar i fjärrvärmelagen (2008:263).

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022.

Innehållsförteckning

1	Lagtext	5
1.1	Förslag till fjärrkylelag	5
1.2	Förslag till lag om energimätning i byggnader	7
1.3	Förslag till lag om ändring i fjärrvärmelagen (2008:263)	10
2	Ärendet	15
3	De nya direktivsbestämmelserna	16
4	Energi till värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk	18
5	Hittillsvarande svensk reglering	20
6	Behovet av genomförandeåtgärder	21
6.1	Mätning av elektricitet och naturgas på lägenhetsnivå	21
6.2	Mätning av värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk på byggnadsnivå	22
6.3	Mätning, avläsning och kostnadsfördelning av värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk på lägenhetsnivå	24
6.4	Krav på mätsystem	27
6.5	Fakturerings- och användningsinformation	30
6.6	Kostnader för tillgång till mätnings-, fakturerings- och användningsinformation	32
6.7	Informationskrav för fjärrvärme och fjärrkyla	33
6.8	Sanktioner	34
7	Allmänna utgångspunkter för genomförandet	34
8	Ändringar i fjärrvärmelagen	35
8.1	Lagens tillämpningsområde	35
8.2	Information till fjärrvärmekunder och allmänheten	36
8.2.1	Information om energiprestanda och andelen förnybar energi i fjärrvärmesystem	36
8.2.2	Information om energieffektiviseringsåtgärder och jämförelseprofiler	37
8.3	Funktionskrav för mätsystem och mätutrustning	39
8.4	Mätning, beräkning och rapportering av energianvändning	41
8.5	Debitering, fakturering och faktureringsinformation	43
8.6	Tillsyn	47
8.7	Överklagande	47
9	En ny fjärrkylelag	48
9.1	En ny lag införs	48
9.2	Lagens innehåll och tillämpningsområde	48
9.3	Fjärrkyleföretag och fjärrkylekund	50

9.4	Information om energiprestanda och andelen förnybar energi i fjärrkylesystem	50
9.5	Mätning, rapportering och funktionskrav för mätsystem.....	51
9.6	Debitering, fakturering och faktureringsinformation.....	54
9.7	Tillsyn.....	58
9.8	Överklagande.....	58
10	En ny lag om energimätning i byggnader	59
10.1	En ny lag införs	59
10.2	Mätning av värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk.....	60
10.2.1	Krav på mätning i befintliga byggnader	60
10.2.2	Ändrade krav på mätning av tappvarmvatten för hushållsbruk vid nybyggnad och större renoveringar	64
10.3	Avläsning, rapportering och fakturering.....	66
10.4	Tillsyn och tillsynsuppgifter.....	72
10.5	Överklagande.....	73
11	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	74
12	Konsekvenser	74
12.1	Inledning.....	74
12.2	De aktörer som berörs av regleringen.....	75
12.3	Fjärrkyleföretag	75
12.4	Fjärrvärmeföretag.....	76
12.5	Ägare av flerbostadshus och byggnader som innehåller både bostäder och lokaler	76
12.6	Ägare av lokalbyggnader.....	77
12.7	Byggföretagen	77
12.8	Industriföretag	78
12.9	Lägenhetsinnehavare och småhusägare.....	79
12.10	Statliga myndigheter och kommuner.....	79
12.10.1	Tillsyn i fråga om fjärrkyla.....	79
12.10.2	Tillsyn i fråga om fjärrvärme.....	80
12.10.3	Tillsyn i fråga om energimätning i byggnader	80
12.10.4	Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll	81
12.10.5	De allmänna förvaltningsdomstolarna	82
12.11	Konsekvenser för miljön	82
12.12	Övriga konsekvenser	82
13	Författningskommentar.....	83
13.1	Förslaget till fjärrkylelag	83
13.2	Förslaget till lag om energimätning i byggnader	87
13.3	Förslaget till lag om ändring av fjärrvärmelagen (2008:263)	94
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.....	100

Bilaga 2	Artikel 70 i Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019121
Bilaga 3	Artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018123

1 Lagtext

1.1 Förslag till fjärrkylelag

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om mätning och debitering av den faktiska energianvändningen och information om energianvändningen i syfte att ge fjärrkylekunder större incitament att styra sin energianvändning.

Ordförklaringar

2 § Med fjärrkyleverksamhet avses i denna lag distribution i rörledningar av kallvatten eller en annan bärare av värmeenergi för avkylningsändamål (fjärrkyla), om en obestämd grupp mottagare inom ett visst geografiskt område får anslutas till verksamheten.

Med fjärrkyleverksamhet avses även produktion och försäljning av den fjärrkyla som distribueras i rörledningarna, om det är distributören som bedriver produktionen och försäljningen.

3 § I denna lag avses med

fjärrkyleföretag: en juridisk eller fysisk person som bedriver fjärrkyleverksamhet,

fjärrkylekund: den som ingått ett avtal om leverans av fjärrkyla med ett fjärrkyleföretag.

Information om energiprestanda och andelen förnybar energi

4 § Ett fjärrkyleföretag ska se till att information om energiprestanda och andelen förnybar energi i företagets fjärrkylesystem på ett enkelt sätt finns tillgänglig för fjärrkylekunderna och allmänheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om skyldigheten att lämna sådan information.

Mätning av energianvändning hos fjärrkylekunder

5 § Ett fjärrkyleföretag är skyldigt att mäta mängden levererad värmeenergi och dess fördelning över tid.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om mätning av energianvändning.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, i den ursprungliga lydelsen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkning av energianvändning,
2. rapportering av information om mätning och beräkning av energianvändning, och
3. de funktionskrav som mätsystem och mätutrustning ska uppfylla.

Debitering av levererad fjärrkyla

6 § Ett fjärrkyleföretags debitering av en fjärrkylekund ska avse den mängd värmeenergi som faktiskt har levererats till kunden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om debitering.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om fakturering och rapportering av faktureringsinformation.

7 § Ett fjärrkyleföretags faktura till en fjärrkylekund ska vara tydlig.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken information en sådan faktura ska innehålla och hur fakturan ska utformas.

8 § Ett fjärrkyleföretag får inte ta ut någon avgift för att tillhandahålla fjärrkylekunderna fakturor eller faktureringsinformation om energianvändningen.

Tillsyn

9 § Den myndighet som regeringen bestämmer (tillsynsmyndigheten) ska utöva tillsyn över att lagen och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs.

Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen.

10 § Tillsynsmyndigheten får besluta de förelägganden som behövs för tillsynen. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Överklagande

11 § Beslut om förelägganden enligt 10 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

1.2 Förslag till lag om energimätning i byggnader

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om energimätning i lägenheter och om information till lägenhetsinnehavare om energianvändning i syfte att ge dem större incitament att minska sin energianvändning.

Mätning av värme och tappvarmvatten för hushållsbruk

2 § Den som äger ett flerbostadshus eller en byggnad som innehåller både bostäder och lokaler som försörjs med värme från en central källa eller från ett system för fjärrvärme ska se till att den energi som används för att påverka varje lägenhets inomhusklimat kan mätas. Detta gäller dock endast om det är tekniskt genomförbart och proportionellt i förhållande till möjliga energibesparingar att installera system för individuell mätning och debitering.

3 § Den som äger ett flerbostadshus eller en byggnad som innehåller både bostäder och lokaler som försörjs med tappvarmvatten för hushållsbruk från en central källa eller från ett system för fjärrvärme ska se till att varje lägenhets användning av tappvarmvatten för hushållsbruk kan mätas. Detta gäller dock endast om det är tekniskt genomförbart och proportionellt i förhållande till möjliga energibesparingar att installera system för individuell mätning och debitering.

4 § Den som för egen räkning uppför eller låter uppföra ett flerbostadshus eller en byggnad med både bostäder och lokaler som avses i 3 §, ska se till att varje bostadslägenhets användning av tappvarmvatten för hushållsbruk kan mätas.

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. i vilka fall det är tekniskt genomförbart och proportionellt i förhållande till möjliga energibesparingar att installera system enligt 2 och 3 §§,
2. vilka mätmetoder som ska tillämpas enligt 2 §, och
3. de funktionskrav som mätsystem och mätutrustning enligt 2–4 §§ ska uppfylla.

Avläsning, rapportering och fakturering

6 § Den som äger en byggnad där mätning ska kunna ske enligt 2, 3 eller 4 § ska se till att mängden tappvarmvatten för hushållsbruk och mängden värme till varje lägenhet läses av.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944.

7 § Om ett system för individuell mätning har installerats, ska den som äger en byggnad där mätning ska kunna ske enligt 2, 3 eller 4 § säkerställa att varje lägenhetsinnehavare får tydlig faktureringsinformation eller information om sin energianvändning.

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om mätning och avläsning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. kostnadsfördelning,
2. rapportering av faktureringsinformation och information om energianvändning, och
3. fakturering.

9 § Den som äger en byggnad får inte ta ut någon avgift för att tillhandahålla lägenhetsinnehavare fakturor eller faktureringsinformation om energianvändningen.

Tredimensionella fastigheter

10 § Om en samfällighetsförening ansvarar för värme- eller tappvarmvattensystemet i en byggnad som består av tredimensionella fastigheter, ska det som sägs i denna lag om ägaren till en byggnad i stället tillämpas på föreningen.

Tillsyn

11 § Tillsyn över att denna lag och de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs utövas av den eller de statliga myndigheter som regeringen bestämmer eller av byggnadsnämnden (tillsynsmyndigheterna).

12 § Om ett system för individuell mätning ska installeras, ska en tillsynsmyndighet ge de upplysningar som behövs för att de skyldigheter som anges i denna lag och de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen ska kunna följas och bestämma vilka handlingar som ska lämnas till myndigheten.

13 § Den som har en skyldighet enligt denna lag eller de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen ska lämna en tillsynsmyndighet de handlingar och uppgifter i övrigt som behövs för myndighetens tillsyn.

14 § En tillsynsmyndighet får besluta de förelägganden som behövs för tillsynen. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

15 § En statlig tillsynsmyndighet och en kommun får ta ut avgifter för sin tillsyn.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifternas storlek.

En kommun får meddela föreskrifter om avgifternas storlek.

Överklagande

16 § Beslut om förelägganden enligt 14 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2014:267) om energimätning i byggnader.

1.3 Förslag till lag om ändring i fjärrvärmelagen (2008:263)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om fjärrvärmelagen (2008:263)
dels att rubriken närmast före 6 § ska utgå,
dels att 1, 2, 6–6 d och 52–54 §§ ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 5 § ska lyda ”Information till fjärrvärmekunder och allmänheten”,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 a och 5 b §§, och närmast före 6 a och 6 b §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Med fjärrvärmeverksamhet avses i denna lag distribution i rörledningar av hetvatten eller annan värmebärare för uppvärmning, om en obestämd grupp inom ett visst geografiskt område får anslutas till verksamheten.

En fjärrvärmeverksamhet omfattar även produktion och försäljning av den värme som distribueras i rörledningar, om den som bedriver distributionen även bedriver produktionen och försäljningen av värmen.

Med fjärrvärmeverksamhet avses i denna lag distribution i rörledningar av hetvatten eller *en* annan värmebärare för uppvärmning (*fjärrvärme*), om en obestämd grupp *mottagare* inom ett visst geografiskt område får anslutas till verksamheten.

Med fjärrvärmeverksamhet avses även produktion och försäljning av den fjärrvärme som distribueras i rörledningar, om det är distributören som bedriver produktionen och försäljningen.

2 §²

I denna lag avses med
avtal om fjärrvärme: avtal om distribution i rörledningar av en värmebärare för uppvärmning och om försäljning av den distribuerade värmen,

fjärrvärmeföretag: juridisk person som bedriver fjärrvärmeverksamhet,

fjärrvärmekund: den som ingått ett avtal om fjärrvärme med ett fjärrvärmeföretag,

avtal om fjärrvärme: *ett avtal med en fjärrvärmekund* om distribution i rörledningar av en värmebärare för uppvärmning och om försäljning av den distribuerade värmen,

fjärrvärmeföretag: *en* juridisk person som bedriver fjärrvärmeverksamhet,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944, och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:444.

konsument: fjärrvärmekund som är en fysisk person och som använder fjärrvärme i huvudsak utanför näringsverksamhet,
prima värme: värme från hetvatten eller annan värmebärare för uppvärmning som i anslutningspunkten har en sådan temperatur och sådant tryck att den är möjlig att mata in på framledningen utan att ytterligare värmeenergi eller pumpenergi behöver tillföras.

5 a §

Ett fjärrvärmeföretag ska se till att information om energiprestanda och andelen förnybar energi i företagets fjärrvärmesystem på ett enkelt sätt finns tillgänglig för fjärrvärmekunderna och allmänheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om skyldigheten att lämna sådan information.

5 b §

Ett fjärrvärmeföretag som ingår avtal med konsumenter ska på sin webbplats lämna tydlig information om oberoende användarrådgivning där fjärrvärmekunderna och allmänheten kan få råd om tillgängliga energieffektiviseringsåtgärder och jämförelseprofiler.

6 §³

Ett avtal om fjärrvärme ska innehålla uppgifter om

1. fjärrvärmeföretagets åtagande gentemot fjärrvärmekunden,
2. priset för fjärrvärmerna och hur det bestäms,
3. var fjärrvärmekunden kan finna information om fjärrvärmeföretagets priser för fjärrvärme,
4. den tid som avtalet löper,
5. i fråga om avtal som löper under en viss tid, vad som gäller med avseende på förlängning av avtalet,
6. mätning av mängden levererad värmeenergi och rapportering av mätresultaten till kunden samt debitering av kunden,
7. avtalet tillåter fjärrvärmeföretaget att göra en ensidig ändring av ett avtalsvillkor och om förutsättningarna för att fjärrvärmeföretaget ska få göra en sådan ändring,
8. villkoren för uppsägning av avtalet,
9. fjärrvärmeföretagets ersättningsansvar om det inte uppfyller avtalet,

³ Senaste lydelse 2014:272.

10. vem som svarar för kostnader för en återställning efter
- a) en anslutning till fjärrvärmeverksamheten,
 - b) ett underhåll av rörledningarna, eller
 - c) ett borttagande av anslutningen,
11. möjligheten att begära förhandling och att ansöka om medling enligt denna lag, och
12. när det ingås med en konsument, hur fjärrvärmeföretaget på sin webbplats eller på annat sätt tillhandahåller den *ytterligare konsumentrelaterade* information som anges i 6 d §.
12. när det ingås med en konsument, hur fjärrvärmeföretaget på sin webbplats eller på *något* annat sätt tillhandahåller den information som *avses* i 5 b och 6 c §§.

Mätning av energianvändning hos fjärrvärmekunder

6 a §⁴

Ett fjärrvärmeföretag är skyldigt att mäta mängden levererad värmeenergi och dess fördelning över tiden.

Om inte avtal om kortare tidsintervall har träffats med fjärrvärmekunden ska mängden levererad värmeenergi i en fjärrvärmekunds leveranspunkt mätas en gång per månad.

Om inte annat har avtalats med fjärrvärmekunden ska fjärrvärmeföretaget rapportera mätresultaten till kunden en gång per månad.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om mätning och rapportering.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om mätning av energianvändning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

- 1. beräkning av energianvändning,*
- 2. rapportering av information om mätning och beräkning av energianvändning, och*
- 3. de funktionskrav som mät-system och mätutrustning ska uppfylla.*

Debitering av levererad fjärrvärme

6 b §⁵

Ett fjärrvärmeföretags debitering av kunderna ska avse uppmätta mängder.

Om inte annat har avtalats med fjärrvärmekunden ska debitering av kunden ske minst fyra gånger per år.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om debitering.

Ett fjärrvärmeföretags debitering av en fjärrvärmekund ska avse den mängd värmeenergi som faktiskt har levererats till kunden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om debitering.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om fakturering och rapportering av faktureringsinformation.

6 c §⁶

Ett fjärrvärmeföretag får inte debitera någon avgift för att tillhandahålla fjärrvärmekunderna fakturor och faktureringsinformation om energianvändningen.

Ett fjärrvärmeföretags faktura till en fjärrvärmekund ska vara tydlig.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken information en sådan faktura ska innehålla och hur fakturan ska utformas.

6 d §⁷

Fjärrvärmeföretag som ingår avtal med konsumenter ska på sina webbplatser lämna tydlig information om oberoende användarrådgivning där kunderna kan få råd om tillgängliga energieffektivitetsåtgärder och jämförelseprofiler.

På konsumentens begäran ska informationen lämnas på annat sätt.

Fjärrvärmeföretag ska på eller i samband med fakturor till konsumenter antingen lämna den information som följer av första stycket el-

Ett fjärrvärmeföretag får inte ta ut någon avgift för att tillhandahålla fjärrvärmekunderna fakturor och faktureringsinformation om energianvändningen.

⁵ Senaste lydelse 2011:934.

⁶ Senaste lydelse 2014:272.

⁷ Senaste lydelse 2014:272.

ler hänvisa till att informationen finns på webbplatsen och på begäran tillhandahålls på annat sätt.

52 §

Tillsynsmyndigheten ska utöva tillsyn över att fjärrvärmeföretag följer bestämmelserna i 5–9, 18–21, 25–29, 31 och 37–43 §§.

Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för efterlevnaden av bestämmelserna. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Tillsynsmyndigheten ska utöva tillsyn över att fjärrvärmeföretag följer 5–9, 18–21, 25–29, 31 och 37–43 §§, föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen.

53 §

Tillsynsmyndigheten har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen. En sådan begäran får förenas med vite.

Tillsynsmyndigheten får besluta de förelägganden som behövs för tillsynen. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

54 §⁸

Beslut om föreläggande vid vite enligt 16 § andra stycket och 52 § andra stycket, beslut enligt 37 d §, begäran enligt 53 § som har förenats med vite samt beslut om förseningsavgift får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Beslut om förelägganden enligt 16 § andra stycket och 53 §, beslut enligt 37 d §, och beslut om förseningsavgift får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2 Ärendet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (energieffektiviseringsdirektivet) trädde i kraft i december 2012. Europaparlamentet och rådet har antagit direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (ändringsdirektivet), se *bilaga 1*. Ändringsdirektivet trädde i kraft den 24 december 2018. Ändringsdirektivet skulle ha varit genomfört i svensk rätt senast den 25 oktober 2020. Sverige tog den 23 november 2020 emot en formell underrättelse från Europeiska kommissionen om för sent genomförande av ändringsdirektivet. Den formella underrättelsen besvarades den 22 januari 2021.

Genom ändringsdirektivet införs bland annat särskilda bestämmelser för mätning och debitering av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk (artiklarna 9a, 9b, 10a och 11a samt bilaga 7a).

Förslag och bedömningar avseende hur artiklarna 7, 7a och 7b i direktivet om nationella energisparkrav ska genomföras i Sverige har remitterats i promemorian Genomförande av energieffektiviseringsdirektivets bestämmelser om nationella energisparkrav för perioden 2021–2030 (I2019/00931). I enlighet med direktivets krav anmälde Sverige, som en del av den nationella energi- och klimatplanen, den 17 januari 2020 en plan för genomförande av artikel 7, 7a och 7b till kommissionen (I2020/00122). I den nationella energi- och klimatplanen redovisades även Sveriges vägledande nationella bidrag till EU:s energieffektiviseringsmål till 2030. Att medlemsstaterna ska redovisa vägledande nationella bidrag framgår av energieffektiviseringsdirektivets artikel 3. Det av riksdagen 2018 antagna målet om 50 procent effektivare energianvändning till 2030 utgör Sveriges bidrag.

Energieffektiviseringsdirektivet har även ändrats genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (elmarknadsdirektivet). Artikel 13 om sanktioner i energieffektiviseringsdirektivet ändras genom artikel 70.4 i elmarknadsdirektivet, se *bilaga 2*. Artiklarna 9, 10 och 11 samt bilaga 7 ändras genom artikel 70.1–70.3 och 70.6 i elmarknadsdirektivet från att ha omfattat naturgas och elektricitet till att endast omfatta naturgas. Medlemsstaterna skulle senast den 25 oktober 2020 ha satt i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra artikel 70.4.

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av energi från förnybara energikällor (förnybartdirektivet), trädde i kraft den 24 december 2018. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2021 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra direktivet. I artikel 24 finns bestämmelser om fjärrvärme och fjärrkyla, se *bilaga 3*. Mot bakgrund av att direktivet omarbetats uppdrog regeringen åt Energimarknadsinspektionen att utreda och lämna förslag om vilka åtgärder som krävs för att genomföra bland annat artikel 24.1 om information till slutkonsumenter när det gäller fjärrvärme och fjärrkyla. Energimarknadsinspektionen rap-

porterade uppdraget i denna del den 28 februari 2020 genom rapporten Ren energi inom EU – Ett genomförande av fem rättsakter (Ei R2020:02).

Denna promemoria, som har utarbetats inom Regeringskansliet, innehåller förslag till hur artiklarna 9a, 9b, 9c, 10a och 11a och bilaga 7a i energieffektiviseringsdirektivet i dess lydelse enligt ändringsdirektivet, artikel 13 i energieffektiviseringsdirektivet i dess lydelse enligt artikel 70.4 i elmarknadsdirektivet och artikel 24.1 i förnybartdirektivet ska genomföras i svensk rätt.

3 De nya direktivsbestämmelserna

Inledning

Energieffektiviseringsdirektivet har ändrats genom två olika direktiv. Ändringsdirektivet innehåller ändringar i bland annat artiklarna 9–11 och bilaga 7 i energieffektiviseringsdirektivet. Elmarknadsdirektivet innehåller ändringar i bland annat artiklarna 9–11 och 13 samt bilaga 7 i energieffektiviseringsdirektivet. Därtill innehåller artikel 24 i förnybartdirektivet bestämmelser om fjärrvärme och fjärrkyla.

Energieffektiviseringsdirektivet

Ett av energieffektiviseringsdirektivets syften är att stärka användarna av energi till värme och kyla samt varmvatten för hushållsbruk genom bättre och tillräckligt frekvent återkoppling om deras energianvändning. För att uppnå detta ställer ändringsdirektivet en rad krav på mätning av energi till värme och kyla samt varmvatten för hushållsbruk både hos slutkunder och i lägenheter, på att mätanordningarna ska vara fjärravläsbara, på att faktureringen ska grunda sig på faktiskt användning eller avläsning samt på hur ofta fakturerings- och användningsinformation ska lämnas.

Artiklarna 9–11 och bilaga 7 i det ursprungliga energieffektiviseringsdirektivet omfattade energibärarna elektricitet, naturgas, (fjärr)värme, (fjärr)kyla och varmvatten för hushållsbruk. I artiklarna 9, 10 och 11 finns numera bestämmelser om mätning av elektricitet och naturgas, faktureringsinformation samt kostnad för tillgång till mätnings- och faktureringsinformation för elektricitet och naturgas. I bilaga 7 finns minimikrav för fakturering och faktureringsinformation som grundar sig på faktisk användning av elektricitet och naturgas.

Genom ändringsdirektivet har bestämmelserna om mätare och mätning av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk flyttats från artikel 9 till de nya artiklarna 9a och 9b. Bestämmelserna om faktureringsinformation och kostnad för tillgång till mätnings- och faktureringsinformation i fråga om energi till värme och kyla har flyttats från artiklarna 10 och 11 till de nya artiklarna 10a och 11a. Minimikrav för fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk regleras i den nya bilaga 7a.

I och med omarbetningen av elmarknadsdirektivet omfattas elektricitet inte längre av bestämmelserna i artikel 9, 10 och 11 samt bilaga 7. För naturgas förblir bestämmelserna oförändrade till dess att lagstiftaren eventuellt antar ytterligare ändringar.

Artikel 9a.1 i energieffektiviseringsdirektivet innehåller ett generellt krav på medlemsstaterna att se till att slutkunder av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk tillhandahålls mätare till ett konkurrenskraftigt pris och att mätarna visar deras faktiska energianvändning. Bestämmelsen är ovillkorlig och förutsätter inte längre att det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt i förhållande till möjliga energibesparingar att installera mätare. Vidare hänvisar bestämmelsen inte längre till uttrycket individuella mätare. Detta är ett förtydligande i förhållande till de bestämmelser i ändringsdirektivet som rör individuell mätning på lägenhetsnivå.

Individuell mätning av och kostnadsfördelning för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, dvs. mätning på lägenhetsnivå, regleras i artikel 9b i direktivet. Bestämmelserna om mätning och debitering gäller inte bara i förhållande till slutkunder, utan även i förhållande till de slutliga användarna av energin, som inte nödvändigtvis behöver ha ingått avtal med energileverantören.

Den nya bestämmelsen i artikel 9c i direktivet om krav på fjärravläsning ska främja användningen av fjärravläsbara anordningar för att ge bättre återkoppling till slutkunder och slutanvändare.

I artikel 10a regleras fakturerings- och användningsinformation när det gäller värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk. Punkterna 1 och 2 i bilaga 7a anger minimikrav för fakturering och minsta frekvens för fakturerings- och användningsinformation. Punkt 3 i samma bilaga anger minimikrav på information i fakturan. Genom ändringsdirektivet utökas informationskraven i samband med fakturering. Det klargörs även att användare med individuell mätning eller värmekostnadsfördelning har rätt till användningsbaserad fakturerings- och användningsinformation.

Av artikel 11a.1 framgår att inte bara slutanvändare som är kunder utan även andra slutanvändare med individuell mätning ska ha rätt att få fakturor, faktureringsinformation och information om sin energianvändning utan kostnad. Dessa slutanvändare ska utan kostnad och på lämpligt sätt kunna få tillgång till uppgifter om sin användning.

Fördelningen av kostnader för faktureringsinformation om den individuella användningen av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus och byggnader med flera användningsområden ska enligt artikel 11a.2 göras utan vinstsyfte. Kostnader som härrör från överlåtandet av den uppgiften till en tredje part, t.ex. en tjänsteleverantör eller den lokala energileverantören inklusive mätning, fördelning och redovisning avseende faktisk individuell mätning eller användning i sådana byggnader får överföras till slutanvändarna om dessa kostnader är rimliga.

I syfte att säkerställa rimliga kostnader för tjänster för individuell mätning får medlemsstaterna enligt artikel 11a.3 stimulera konkurrensen inom den tjänstesektorn genom att vidta lämpliga åtgärder, t.ex. att rekommendera eller på annat sätt främja användningen av upphandling och/eller användning av driftskompatibla anordningar och system som underlättar byte mellan tjänsteleverantörer.

Elmarknadsdirektivet

Det övergripande syftet med elmarknadsdirektivet är att skapa en inre marknad för el genom att organisera elmarknaderna över nationsgränser. Genom direktivet ska kundernas ställning stärkas ytterligare.

Artikel 70 i elmarknadsdirektivet ändrar i bland annat artiklarna 9–11, 13 samt bilaga 7a i energieffektiviseringsdirektivet. Ändringarna innebär att vissa bestämmelser i direktivet som tidigare gällt såväl elektricitet som naturgas endast ska gälla för naturgas. Anledningen är att de frågor om elektricitet som dessa bestämmelser behandlar tas om hand av det nya elmarknadsdirektivet.

Enligt artikel 70.4 i elmarknadsdirektivet ändras artikel 13 i energieffektiviseringsdirektivet, som handlar om sanktioner, så att den gäller artiklarna 7–11a.

Förnybartdirektivet

Genom det omarbetade förnybartdirektivet upprättas en gemensam ram för främjande av energi från förnybara energikällor. För att konsumenterna ska kunna göra individuella val i fråga om förnybar energi ställer artikel 24.1 i direktivet krav på att information om energiprestanda och andelen förnybar energi i system för fjärrvärme och fjärrkyla ska tillhandahållas slutkonsumenterna på ett lättillgängligt sätt, exempelvis på leverantörernas webbplatser, på årsfakturer eller på begäran.

4 Energi till värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk

Den nya artikel 9a i energieffektiviseringsdirektivet är tillämplig på överföring och leverans av fjärrvärme, fjärrkyla och varmvatten för hushållsbruk (tappvarmvatten för hushållsbruk). Hushållsbruk syftar bara på varmvatten, inte värme och kyla. I den engelska versionen av direktivet används begreppet ”domestic hot water”, vilket översatts till ”varmvatten för hushållsbruk”, också kallat tappvarmvatten för hushållsbruk. Artikel 9b i ändringsdirektivet är tillämplig på överföring av värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk till bostäder och lokaler i ett flerbostadshus eller en byggnad med flera användningsområden.

Enligt fastighetsregistret finns det omkring 165 000 flerbostadshus i Sverige. Ett flerbostadshus definieras i registret som en byggnad med minst tre bostäder. För att en byggnad ska klassas som flerbostadshus ska mer än 50 procent av byggnaden utgöras av bostad. Byggnaden kan dock även innehålla en lokal (kontor, butik, restaurang etc.). Någon uppdelning på flerbostadshus med endast bostäder och flerbostadshus med både bostäder och lokaler görs inte i fastighetsregistret. Från och med 2016 görs dock en sådan uppdelning i fastighetstaxeringsregistret. Alla flerbostadshus med både bostäder och lokaler klassas där som en särskild grupp.

Enligt fastighetstaxeringsregistret 2018 fanns det då 52 150 flerbostadshus med både bostäder och lokaler. Dessa benämns även byggnader med flera användningsområden. Dessa ingår i fastighetsregistrets kategori flerbostadshus.

Fjärrvärme och fjärrkyla definieras inte i energieffektiviseringsdirektivet. Enligt artikel 2.19 i förnybartdirektivet betyder de distribution av värmeenergi i form av ånga, hetvatten eller kylda vätskor från centrala eller decentraliserade produktionskällor, via ett nät, till flera byggnader eller anläggningar i syfte att värma eller kyla ner utrymmen och processer. Fjärrvärme står således för hetvatten eller en annan värmebärare som leds runt i rörledningar för uppvärmning. Fjärrvärme är den dominerande formen för uppvärmning av bostäder i flerbostadshus och lokaler samt för uppvärmning av tappvarmvatten för hushållsbruk i Sverige. Kunden har en värmeväxlare (undercentral) där värmen växlas till kundens slutna värmesystem.

Fjärrkyla fungerar på motsvarande sätt som fjärrvärme. Fjärrkyla innebär att en byggnad kyls med hjälp av ett köldmedium som distribueras till byggnaden i rörledningar. Kylan i ledningarna förs via en värmeväxlare över till det lokala kylsystemet i byggnaden, som därefter kyler inkommande ventilationsluft. Med fjärrkyla leds således värmeenergi ut ur en byggnad till rörledningar som distribuerar köldmediet. Det finns olika sätt att framställa fjärrkyla. Det köldmedium som oftast används är kallvatten. Det vatten som distribueras till kunden har en lägre temperatur än det vatten som återförs efter att ha använts för att tillgodose kundens behov av kyla. Det använda vattnet förs tillbaka i en returledning till en anläggning där det på nytt kyls ner.

De metoder som används i Sverige för att framställa fjärrkyla belastar miljön i väldigt låg utsträckning. Fjärrkyla minskar också elanvändningen för kylning. I dag framställs fjärrkyla av 36 företag över hela landet, främst till industrier, serverhallar, sjukhus och kontorslokaler.

Frånsett hushållsel och fastighetsel utgör energi för uppvärmning och tappvarmvatten för hushållsbruk huvuddelen av en ny byggnads energianvändning. Energi till tappvarmvatten för hushållsbruk består av energinnehållet i den direkta användningen av tappvarmvatten för hushållsbruk, men även distributionsförluster i ledningarna ingår. Det vatten som tillförs en byggnad värms upp med en varmvattenberedare till den temperatur som krävs. Huvudmannen för vatten och avlopp (va) har ansvaret för den allmänna va-anläggningen som sträcker sig fram till en fastighets förbindelsepunkt. Fastighetsägaren ansvarar vanligtvis för själva uppvärmningen i den centrala källan.

Fjärrvärme och fjärrkyla mäts med ett mätinstrument som går under namnet termisk energimätare. Energimätaren mäter den värmeenergi som tillförs en byggnad när det är fråga om fjärrvärmeverksamhet. På liknande sätt mäter en energimätare vid fjärrkyleverksamhet den värmeenergi som förs från en byggnad. I båda fallen mäts skillnaden i temperaturen hos det värme- eller kylmedium som distribueras till byggnaden och returneras från byggnaden. Genom att använda temperaturskillnaden och mängden distribuerat medium kan man beräkna den mängd värmeenergi som tillförs respektive förs bort från byggnaden. Mätaren kan antingen vara ett komplett instrument eller ett kombinerat instrument bestående av delenheter för flödesgivare, temperaturgivare och integreringsverk (räkneenhet) eller

en kombination av dessa. Förbrukning av volymer av tappvarmvatten för hushållsbruk mäts med varmvattenmätare. Varmvattenmätare mäter volym. I dessa mätare kan det finnas temperaturmättningsfunktioner men de är inte gjorda för energimätning (kWh). När det gäller mätning av den energi som används för att påverka tappvarmvattnets temperatur (eller värmeinhåll) krävs energimätare för värme och kyla i de fall varmvattnet värms med fjärrvärme.

5 Hittillsvarande svensk reglering

Bestämmelser som genomför artiklarna 9, 10 och 11 i energieffektiviseringsdirektivet finns i 3 kap. och 7 kap. naturgaslagen (2005:403) och i 3 kap. och 8 kap. ellagen (1997:857) samt i tillhörande förordningar och föreskrifter. Därutöver finns bestämmelser om krav på mätning av el och naturgas i varje lägenhet vid uppförande av en byggnad eller vid ombyggnad i 2 och 3 §§ lagen (2014:267) om energimätning i byggnader.

När det gäller energibärare som omfattas av bestämmelserna i artikel 9a i energieffektiviseringsdirektivet, dvs. värme, kyla och tappvarmvatten för hushållsbruk, är enbart fjärrvärme reglerat. Överföring och leverans av fjärrvärme till en obestämd krets kunder regleras främst i fjärrvärmelagen (2008:263). Överföring och leverans av fjärrkyla förekommer på den svenska marknaden, men är oreglerad. Någon motsvarande reglering kring leverans av tappvarmvatten för hushållsbruk finns inte, utan det är byggnadsägaren som med en varmvattenberedare värmer upp det vatten som tillförs byggnaden till den temperatur som krävs.

Bestämmelser som avser fjärrvärmeföretagens skyldigheter att mäta överförd energi finns i fjärrvärmelagen (2008:263), fjärrvärmeförordningen (2008:526) och Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd (EIFS 2014:2) om mätning, rapportering och debitering av levererad värmeenergi (fjärrvärme). Fjärrvärmeregulverket reglerar förhållandet mellan fjärrvärmeföretaget och fjärrvärmekunden, dvs. den som ingått avtal om leverans av fjärrvärme (slutkunden i den mening som avses i artikel 9a.1 i energieffektiviseringsdirektivet), och innebär krav på mätning. Detta innebär i sin tur att leverantören även behöver tillhandahålla mätutrustning. Det är således fjärrvärmeföretaget som installerar och äger den mätutrustning som krävs för att mäta och rapportera energiuttaget i kundens leveranspunkt. Fjärrvärmeföretaget äger däremot inte det interna nät som transporterar energin vidare på kundens fastighet eller i någon annans byggnad. Enligt 2 kap. 1 § jordabalken hör anläggning som har anbragts inom fastigheten för stadigvarande bruk till fastigheten. Av 2 kap. 2 § jordabalken följer att ledningar och rörstammar utgör byggnadstillsbehör.

Individuell mätning innebär krav på mätning i varje enhet, typiskt sett i en lägenhet, när lägenhetsinnehavaren inte är slutkund utan slutanvändare i ändringsdirektivets mening. Med lägenhetsinnehavare avses hyresgäst och bostadsrättshavare. Sverige har genomfört direktivets bestämmelser om individuell mätning och debitering genom ändringar i jordabalken, bostadsrättslagen (1991:614), lagen (2002:93) om kooperativ hyresrätt